ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ρεπορτάζ : ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Φοιτηταί της Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν συνέταξαν τήν ἀκόλουθη ἐργασία γιά τά προβλήματα τῆς Σχολῆς τους :

Ἡ ἐργασία αὐτή δέν φιλοδοξεῖ νά φωτίση ὅλες τίς πλευρές τοῦ προβλήματος τῆς ἐκπαιδευσής μας (εἶναι τόσο πολλές ἄλλωστε), οὔτε νά δώση ἕτοιμες λύσεις στό κάθε τι. Μᾶς ἀρκεῖ νά δεῖξουμε τήν ἀνάγκη ριζικῆς μεταβολῆς, νά τοποθετήσουμε ὅσο τό δυνατόν σωστά τά μεγαλα προβλήματα τῆς ἐκπαίδευσής μας καί νά ποστείνουμε γενικές κατευθυντήριες γραμμές, πού κατά τή γνώμη μας θά ὁδηγήσουν σταθιακά στή λύση τους.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

(1) Ἀπό καθ' ἕδρας παραδόσεις : 70% ἀπό τό σύνολο τῶν ὡρῶν διδασκαλίας εἶναι ἀπό καθ' ἕδρας παραδόσεις, ἐνῶ στά ξένα πανεπιστήμια καλύπτει μόνο τό 15—30%. Ἀποτέλεσμα: Ὁ φοιτητής παίζει ρόλο παθητικό στήν ἀπόκτηση γνώσεων. Δέν ὑπάρχει δυνατότητα γιά ἀνάπτυξη κριτικῆς σκέψης μ' αὐτό τόν μαζικό τρόπο ἀντιμετώπισης τῶν φοιτητῶν. Οἱ φοιτητές σάν μόνο μέσο διαφορτώσεως σ' αὐτή τήν ἀντιμετώπισή τους, ἔχουν τήν ἀπουσία τους ἀπό τίς περισσότερες παραδόσεις.

(2) Τά συγγράμματα πού ἔχουμε στά χέρια μας, μ' ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, κάθε ἄλλο παρά κατάλληλα εἶναι γιά τήν ἀπόκτηση γνώσεων βασικῶν πού χρειάζονται γιά τήν πιό πέρα ἐπιστημονική μας κατάρτιση.

—Βασικά, ἐκτός τοῦ ὅτι τά περισσότερα μποροῦμε νά τά χαρακτηρίσουμε ἀπηρχαιωμένα, δέν εἶναι γραμμένα εἰδικά γιά ἐκπαιδευτικό σκοπό. Εἶναι ὀγκώδη καί δύσκρηστα, τούς λείπει ἡ σαφήνεια, ἡ ἐπαγγελματικότητα καί ἡ ἐναρμόνιση τοῦ περιεχομένου τους πρός τήν ὡριμότητα καί τό στάδιο ἐκπαίδευσής μας.

—Ἡ γλώσσα πού εἶναι γραμμένα καθρεφτίζει καθαρά τή σύγχυση πού ἐπικρατεῖ στά γλωσσικό μας θέμα. Δέν ἔχει καθιερωθῆ ὁμόφωνα ἐπίσημη ἐπιστημονική ὁρολογία.

—Γι' αὐτούς τούς λόγους ἀναγκαζόμαστε νά καταφύγουμε στίς ἀνοπίσημες κι' ἀνεύθυνες «σημειώσεις», τίς γραμμένες γιά καθαρά κερδοσκοπικούς σκοπούς, πού χαρακτηριστικά ἀπεκλήθησαν «βολιοφόρα» στήν προσπάθεια διαμορφώσης τῆς ἐπιστημονικῆς προσωπικότητας τοῦ φοιτητῆ.

(3) ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ.

—Οὐσιαστικά ἡ λειτουργία τῶν περισσοτέρων ἐργαστηρίων στήν Ἰατρική Σχολή εἶναι τυπική καί πλημμελής. Ὁ βασικός σκοπός τῆς ἐργαστηριακῆς ἐξάσκησης εἶναι ἡ ἀπόκτηση ἐμπειρίας μέ τήν ἐνεργητική ἐνασχόληση. Εἶναι τουλάχιστον φαιδρό μιά ἑκατοντάδα φοιτητῶν νά παρακολουθῆ ἀπό ἀμφιθέατρου ἐπίδειξη ἀνάλυσης οὔρων ἤ ἕνα παθολογοανατομικό παρασκεύασμα στά πλαίσια ἐργαστηριακῆς ἀσκησης. Καί συνεπώς ἀπαράδεκτο νά νά γίνεται ἐργαστηριακή ἄσκηση πάνω στά θέματα πού διδάσκονται ἔστω καί ἀρκετούς μήνες.

Ἔτσι, ἡ μόνη διεκαίωση τῆς παρακολούθησής μας στό ἐργαστήριο καταντά νά εἶναι ἡ παρουσίασ.

(4) ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ.

Ἡ κλινική ἐφαρμογή τῶν διάφορων ἐπιστημονικῶν δεδομένων εἶναι ἡ κατακλῆρη καί ὁλοκλήρωση τῆς λοιπῆς ἰατρικῆς ἐκπαίδευσης πού δίκαια θεωρεῖται σάν τροπαρακευαστική. Συνεπῶς τό κύριο βάρος ἑνός ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος θά πρέπει νά δοθῆ στήν κλινική ἐξάσκηση. Κάτω ὅμως ἀπό τίς σημερινές συνθῆκες ἐκπαίδευσης στήν Ἰατρική Σχολή, ἡ κλινική μας ἐξάσκηση καταντᾶ προβληματική καί πολλές φορές ἐπιζήμια. Τό πιό μεγάλο μέρος της γίνεται ἀτό ἀμφιθέατρο μέ τήν παρουσία ἑνός ἀρρώστου στό φορεῖο, ἤ καί ἁπλῶς τοῦ ἰστορικοῦ του, παρουσία ἑκατοντάδων φοιτητῶν. Ἀκόμα ἡ ἐξάσκησή μας στους θαλάμους τῶν νοσοκομείων γίνεται κατά τρόπο ἀπαράδεκτο, χωρίς νά δίνεται ἡ εὐκαιρία αὐτενέργειας καί προσωπικῆς μας ἐπαφῆς μέ τόν ἄρρωστο.

—Τό τεράστιο κενό πού δημιουργεῖται ἔτσι στίς σπουδές μας ἔρχονται νά τό καλύψουν θεωρητικά τά τρίμηνα. Στήν πράξη ὅμως, τό διδακτικό προσωπικό πού ἀναλαμβάνει τήν ἐκπαίδευσή μας στίς κλινικές εἶναι φυσικό νά ρίχνη πιό μεγάλο βάρος στόν ἐπαγγελματικό του ρόλο στό νοσοκομεῖο καί λιγότερο στόν ἀκπαιδευτικό. Καθοριστικοί παράγοντες γι' αὐτό τό φαινόμενο εἶναι ὁ οἰκονομικός καί ἡ ὑφιστάμενη δυορχία (διοίκηση Πανεπιστημίου ἀπ' τή μιά — διεύθυνση νοσοκομείων ἰδιωτικοῦ ἤ δημοσίου δικαίου ἀπ' τήν ἄλλη).

Σέ ἀντιστάθμισμα οἱ διδάσκοντες καλλιεργοῦν τήν ἐντύπωση πώς κάποιος θέλει μαθαίνει», ἤν εἶναι καθήκον τοῦ φοιτητῆ νά «ξετρυπώνη» τό γιατρό καί νά τόν ρωτᾶ πῶς καί γιατί. Ὁ φοιτητής εἶναι εἴκολο κάτω ἀπό τέτοιο πνεῦμα, νά νοιώση παραμερισμένος καί να παραιτηθῆ ὁφιστικά ἀπό κάθε προσπάθεια πρωτοβουλίας καί ἐνεργητικῆς συμμετοχῆς στή ζωή τῆς κλινικῆς. Δέν μπορεῖ ὅμως νά παραιτηθῆ καί ἀπό τήν ὑποχρεωτική συμμετοχή, ποῦ ἔχει τή μορφή «βεληνάων» (λήψη καί ἐνημέρωση ἱστορικῶν, ταξινόμηση φακέλλων ἀσθενῶν, ἐξετάσεις, παρασημαντικά σημειώματα κλπ.). Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ συμμετοχή, ἀπομονωμένη ἀπό τήν ὑπευθυνότητα ἀπέναντι στόν ἄρρωστο, δέν ὠφελεῖ.

(5) ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ.

Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ νά παρακολουθήση τήν ἐπίδοσή μας σ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ χρόνου, ὁδηγεῖ στίς τυπικές καί παράλογες ἐξετάσεις «τῆς μισῆς ὥρας».

—Σ' αὐτες τίς προφορικές τμηματικές ἐξετάσεις οἱ ὑποψηφιοι εἶναι ἄγνωστοι κατά κανόνα στόν ἐξεταστή. Ἡ τύχη τους κρέμεται ἀπό τήν ἀπάντηση 2—5 ἐρωτήσεων, κατά τήν ἀπόλυτη κρίση τοῦ καθηγητῆ, ἀπό τίς πιό ἁπλές ἰδέχρι τίς πιό βύθκολες, ποῦ τρέπει νά εἶναι σύμφωνη μέ τίς προσωπικές του ἀπόψεις.

—Δίκαια ἔτσι ἡ ἐπιτυχία στίς ἐξετάσεις θεωρεῖται σάν ἀποτέλεσμα τύχης καί ὄχι δικαίωσης τῶν προσπαθειῶν μας.

(6) ΟΙ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ — ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ.

—Δέν χρειόζεται νά σκεφτῆ κανείς καί πάρα πολύ γιά νά καταλάβη τήν τολμπλοκότητα τοῦ προβλήματος τόσο τῆς μεταπτυχιακῆς ἐκπαίδευσης ὅσο καί τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀγροτικῶν γιατρῶν πού καί τά δυό τους, στό σύνολο ἐξεταζόμενα, ἀγγίζουν ἄμεσα κοινωνικά προβλήματα τῆς χώρας μας.

A) ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

—Θά πρέπει από τήν ἀρχή νά δηλωθῆ: ὀργανωμένη μεταπτυχιακή ἐκπαίδευση στή Χώρα μας δέν ὑπάρχει. Ἄν ἐξαιρέση κανείς τό τυπικό μέρος (ἁπλή παρακολούθηση τοῦ εἰδικευόμενου σέ ἀνεγνωρισμένες κλινικές ἐπί ὁρισμένο χρονικό διάστημα), κατά τά ἄλλα ἡ μεταπτυχιακή ἐκπαίδευση ἐμφανίζεται σά σπορᾶδική πρωτοβουλία μέ τή μορφή ἐτήσιων μαθημάτων ἀπό ἀμφιθέατρου, διαλέξεων καί συζητήσεων. Ἀπό τίς σπουδές τοῦ εἰδικευομένου γιατροῦ λείπει ἐντελῶς ὁ προγραμματισμός κι' ἀποτελεῖ πρόκληση τό γεγονός ὅτι παρατείνεται ἡ οἰκονομική ἐξάρτηση τοῦ γιατροῦ ἀπό τόν «κηδεμόνα» του, μιας καί ὁ μεγαλύτεροος ὁρίθμός τῶν εἰδικευόμενων δέν πληρώνονται.

B) ΑΓΡΟΤΙΚΟ.

—Ὁ θεσμός τῶν ἀγροτικῶν Ἰατρείων εἶναι ἕνα πρόβλημα πού μπορεῖ νά κυττοαχτῆ ἀπό δυό σκοπιές:

Ἡ μιά σκοπιά εἶναι νά δοῦμε τό τί προσφέρουν σήμερα τά ἀγροτικά ἰατρεῖα στήν ὑγειονομική περίθαλψη τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου.

Ἡ ἄλλη σκοπια εἶναι νά δοῦμε τήν ἐπίδραση τοῦ θεσμοῦ στήν ἐξέλιξη τοῦ τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς.

Ἐμεῖς τουλάχιστον ἀπό' τήν πρώτη σκοπια δέν βλέπουμε νά προσφέρη τίποτε τό οὐσιαστικό στήν ὑγειονομική περίθαλψη τοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου, γιά τόν απλούστατο λόγο ὅτι δέ μπορεί νά γίνη σωστή ἰατρική ἀπό ἕνα (ἄπειρο) νέο γιατρό, χωρίς τή βοήθεια ἐξοπλισμένων νοσοκομειακῶν χώρων.

Τό μόνο πού προσφέρει ἡ παρουσία τοῦ γιατροῦ εἶναι ἡ δημιουργία αὐτοπατῶν καί αἰσθήματος ἀσφαλείας χωρίς πραγματικό ἀντίκρυσμα.

—Ἀπό τή δεύτερη σκοπιά βλέπουμε τό νέο γιατρό νά ἀπομακρύνεται ἀπό τήν ἐντατική ἐπιστημονική του κατάρτιση, τή στιγμή ποὺ τό ἔχει περισσότερο ἀνάγκη, νά αἰσθάνεται ἀνασφάλεια ἐξ αἰτίας τῶν ἐλλιπῶν γνώσεων, ἱκανοτήτων καί δυναστήτων (ἀνύπαρκτος ἐξοπλισμός ἰατρείων).

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ Α.Ε.Ι.

Ὅπως βλέπουμε λοιπόν, οἱ συνθῆκες καί ὁ προσανατολισμός τῶν σπουδῶν μας καθορίζουν καί τίς συνθῆκες καί τόν προσανατολισμό τῆς ἐπαγγελματικῆς μας σταδιοδρομίας, δηλαδή τελικά ὁλόκληρη τή ζωή μας, ποὺ ἀναγκαστικά θεμελιώνεται πάνω στήν ἐπαγγελματική μας δραστηριότητα. Αὐτό σημαίνει ὅτι οἱ συνθῆκες καί ὁ προσανατολισμός τῶν σπουδῶν μας, ποὺ καθορίζονται ἀπό τή γενικώτερη διάρθρωση τῆς κοινωνίας μας, ἐπιδροῦν πολύ πάνω σ' αὐτήν μέσω τῶν κοινωνικῶν σχέσεων ποὺ δημιουργοῦν ἀνάμεσα στό γιατρό καί στά ὑπόλοιπα στοιχεία τῆς κοινωνίας μας (ἄτομα, θεσμοί, κοινωνικές δραστηριότητες καί λειτουργίες). Αὐτές οἱ συνθῆκες καί ὁ προσανατολισμός τῶν σπουδῶν μας καθορίζονται ἄμεσα ἀπό ἕνα πλέγμα θεσμῶν, σχέσεων καί λειτουργιῶν. Αὐτό τό πλέγμα ἔχει σκοπό νά καθορίση ὁ λεγόμενος Καταστατικός Χάρης. Ἡ οὐσία τοῦ προσχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, ποὺ συντάχθηκε χωρίς τή συμμετοχή μας, εἶναι :

Νά προσαρμόζη τήν ἐπιστήμη καί τό φοιτητή στίς ἀνάγκες καί ἐπαρκεῖες τοῦ Πανεπιστημίου (ἐπιβάλλοντας τό ἀνελέγκτο καί περιορισμένο τόσο τῶν γνώσεων, ὅσο καί τῆς διαθικοσίας μεταδοσης τῶν γνώσεων αὐτῶν) καί ὄχι τό Πανεπιστήμιο στίς ἀνάγκες τῆς ἐπιστήμης καί τοῦ φοιτητῆ σέ σχέση μέ τό ρόλο του στήν κοινωνία (ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνικα ὠφέλιμης ἐπιστήμης καί γιά τή διαμόρφωσή μας σάν ἐπιστήμονες).

Αὐτή ὅμως ἡ προσαρμογή τῆς ἐπιστήμης καί τοῦ φοιτητῆ στίς ἀνεπαρκεῖς ἀντικειμενικά λειτουργίες τοῦ Πανεπιστημίου (στήν περίπτωση τῆς Ἰατρικῆς δημιουργεῖ γιατρούς μέ σκοπό νά προσαρμόζουν τόν ἄνθρωπο στίς συνθῆκες ζωῆς καί ἐργασίας καί ὄχι τό ἀντίθετο) εἶναι ἀπαράδεκτη.

Ἀπορρίπτουμε κατηγορηματικά τόσο τό πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, ὅσο καί τόν τρόπο τῆς σύνταξής του, πού ἀγνοοῦν τούς ἄμεσα ἐνδιαφερομένους, δηλ. ἐμάς, τούς καθηγητές μας καί ὅλο τό διδακτικό καί ἐπιστημονικό προσωπικό καί θεωροῦμε ἀναγκαία τή συμμετοχή μας στή σύνταξη νέου Κ.Χ. Α.Ε.Ι.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

Στό Πανεπιστήμιο ὑπάρχουν προβλήματα, αὐτό εἶναι ἀναφισήτητο. Ἔπίσης ὁή ραγδαίες μεταβολές ποὺ πραγματοποιοῦνται σ' ὅλες τίς σφαῖρες τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητας, δημιουργοῦν διαρκῶς νέα προβλήματα. Τά προβλήματα αὐτά ἄλλοτε δέ λύνονται καθόλου κι' ἄλλοτε λύνονται λαθεμένα καί καθόλου σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες τόσο τῆς ἐπιστήμης ὅσο καί τῶν φοιτητῶν, καί γενικώτερα τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ συμμετοχή μας στή μελέτη τῶν προβλημάτων αὐτῶν, συμβάλλει τόσο στή λύση τους ὅσο καί στή διαμόρφωση ἀνθρώπων ὑπευθύνων καί ἱκανῶν ν' ἀντιμετωπίζουν προβλήματα, πράγμα ποὺ ἀποτελεῖ σπουδαῖο παράγοντα γιά τήν ἀνάπτυξη τόσο τοῦ Πανεπιστημίου ὅσο καί τῆς κοινωνίας μας γενικά. Γιά τή σωστή συμμετοχή μας σ' αὐτή τή μελέτη εἶναι ἀπαραίτητος ὁ φοιτητικός συνδικαλισμός. Προϋπόθεση γιά τή σωστή ἀνάπτυξη τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ εἶναι ἡ κατοχύρωση τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

Τόσεις εἶναι οἱ ὄψεις τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐλευθεριῶν: Αὐτονομία, ἀνεξαρτησία τοῦ Πανεπιστημίου ἀπό τόν κόσμο τοῦ κέρδους καί τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἐξασφάλιση τῆς ἐλευθεριάς σκέψης κι' ἔκφρασης καί συνδικαλιστικῆς δράσης, κατοχύρωση τῆς κυριαρχίας τῶν φοιτητῶν πάνω στά ὄργανα ἔκφρασης τῆς θέλησής τους.

Πρέπει λοιπόν νά καταργηθῆ κάθε ἐμπόδιο στό δρόμο αὐτό, καί συγκεκριμένα ζητᾶμε :

1) Κατάργηση τοῦ Ν.Δ. 180)69 περί ἀρμοδιοτήτων Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

2) Ἀπαγόρευση οἱασδήποτε ἐπέμβασης τῶν ἐπιχειρηματικῶν κύκλων στά ἐπιστημονικά, διοικητικά, ὀργανωτικά καί οἰκονομικά ζητήματα τῶν Α.Ε.Ι.

3) Κατάργηση τοῦ Ν.Δ. 93)69.

4) Κατάργηση τοῦ Ν.Δ. 1347)73

5) Νά σταματήσουν οἱ κλήσεις στήν Ἀσφάλεια «βι' ὑποθεσίν σας», οἱ πειθαρχικές διώξεις τῶν φοιτητῶν πού ἀγωνίζονται γιά τίς συνδικαλιστικές καί ἀκαδημαϊκές ἐλευθερίες τους.

6) Κατοχύρωσις τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου».

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ — ΑΙΤΗΣΕΩΣ

Τοῦ Χαραλάμπους Νικολάου Φωλιᾶ, κατοίκου Ἀθηνῶν.

ΚΑΤΑ

Τῆς Ρόζα - Μαρίας συζ. Χαραλ. Φωλιᾶ, τό γένος Φράνσις Τσέσομ, πρώην κάτοικον Ἀθηνῶν καί ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Διά τῆς ἀπό 11.1.1973 καί ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσηγητοῦ (Δ. Σουλτανιᾶ) τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἀπευθυνομένης αἰτήσεως τοῦ πρώτου κατά τῆς δευτέρας, αἰτοῦντας ὅπως ὁρισθῆ ἡμέρα καί ὥρα πρός ἐξέτασιν μαρτύρων ἐπί τῶν θεμάτων τῆς ὑπ' ἀριθ. 14.716) 1972 ἀποφάσεως τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἀντίγραφον τῆς ἀνωτέρω Αἰτήσεως μετά τῆς παρά πόδας πράξεως τοῦ κ. Εἰσηγητοῦ, δι' ἧς ὁρίζει χρόνον ἐξετάσεως μαρτύρων ἐπί τῶν θεμάτων τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως διά τήν 19ην Μαρτίου 1973 ἡμέρα Δευτέρα καί ὥρα 8—9.30 π.μ., ἐκοινοποιήθη διά τήν καθ' ἧς ἡ Αἴτησις τέως κάτοικον Ἀθηνῶν καί ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς πρός τόν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, συνταχθείσης ὑπό τοῦ ἐπιδόντος Δικ. Ἐπιμελητοῦ (Δ. Σταματοπούλου) τῆς ὑπ' ἀριθμ. 11.408)6.2.1973 Ἐκθέσεως Ἐπιδόσεως καί διαταχθείσης ὑπό τοῦ παραλαβόντος κ. Εἰσαγγελέως (Βασ. Παππᾶ) δημοσιεύσεως Περιλήψεως εἰς τάς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένας ἡμερησίας Ἐφημερίδας «Τά Νέα» καί «Ἑστία».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12.2.1973

Ὁ Ἐπιδούς Δικ. Ἐπιμελητής

ΔΙΟΝ. ΑΘΑΝ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟν

Κ. ΖΑΡΑ

Ἀπό 20ῆς ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ἄρχονται νέα τμήματα :

— ΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
— ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
— ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ
— ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
— ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ
— ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
— ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

ΣΙΝΑ καί ΣΟΛΩΝΟΣ. Τηλέφωνον 613.633.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός τόνισε στήν Ἤπειρο

«ΕΙΜΕΘΑ ΣΚΑΦΟΣ ΙΣΧΥΡΟΝ ΔΕΝ ΜΑΣ ΦΟΒΙΖΟΥΝ ΘΥΕΛΛΕΣ»

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

καί εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τό ἐξαγωγικόν ἐμπόριον καί εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ πᾶσαν ἄλλην ἐπαφήν μέ τό ἐξωτερικόν.

Εἶναι ὅμως ὥρα νά σταματήσωμεν τούς λόγους, νά ἀφήσωμεν τίς καρδιές μας νά ἀγκαλιασθοῦν καί, εὐχαριστοῦντες καί σεῖς καί ἐγώ τον Θεόν πού μᾶς δίδει τήν εὐκαιρίαν νά αἰσθανώμεθα εὐτυχεῖς, νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά σᾶς ἀποχαιρετήσω καί νά σᾶς ὑποσχεθῶ ὅτι εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν θά ἔλθω νά σᾶς ἴδω διά περισσότερον χρόνον καί ἀπό κοντύτερα.

Προσφωνήσεις καί παράσημο

Πρό τῆς ὁμιλίας, τόν κ. Γ. Παπαδόπουλο, προσφώνησε ὁ δήμαρχος Πρεβέζης καί ἀμέσως κατόπιν ὁ μητροπολίτης κ. Ἐτυλιανός τοῦ ἀπένειμε τό μετάλλιο τοῦ Ἁγίου Παύλου, πού γιά πρώτη φορά δίδεται σέ ἐπίσημο ἐπισκέπτη τῆς πόλεως. Μετά τήν ὁμιλία του ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος ἀνεχώρησε μέ αὐτοκίνητο γιά τά Γιάννενα, συνοδευόμενος πάντα ἀπό τόν ἀντιπρόεδρο κ. Ν. Μακαρέζο.

Στά Γιάννενα

Στίς 4 τό ἀπόγευμα ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος ἔφθασε στό Ἐμίν Ἀγᾶ, ὅπου ἐπηκολούθησε ἐπιμνημόσυνη δέηση καί κατάθεση στεφάνου. Στά Γιάννενα, ὅπου ἔφθασε στίς 5 τό ἀπόγευμα, ἐκτός τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως τόν ὑποδέχθηκε ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Παττοκός καί οἱ ὑπουργοί κ. κ. Ἀγαθαγγέλου, Κούλης, Γκαντώνας,

Ἀπό τή συγκέντρωση στήν Πρέβεζα, ὅπου ὁ πρωθυπουργός κ. Γ. Παπαδόπουλος ἀπηύθυνε σύντομο χαιρετισμό.

Ἀγγελόπουλος, Δαιμιανός καί Μπαλόπουλος.

«Θά συνεχισθῆ ἡ πορεία...»

Μετά τήν προσφώνηση ἀπό τόν δήμαρχο Ἰωαννίνων καί τήν ἀνακήρυξή του σέ ἐπίτιμο δημότη τῆς πόλεως, ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος κατευθύνθηκε στό κτίριο τῆς νομαρχίας, ἀπό τόν ἐξώστη τοῦ ὁποίου μίλησε πρός τούς συγκεντρωθέντες κατοίκους τῆς περιοχῆς. Ἡ ὁμιλία καί ἐδῶ ἦταν σύντομη. Εἶπε δέ μεταξύ ἄλλων :

«Ἐπιτρεψατέ μου, καί διότι εὑρίσκομαι εἰς τήν πόλιν σας διά τήν ἑορτήν τῆς ἀπελευθερώσεως καί διότι δέν ἤλθα διά νά ἐκφωνήσω λόγον, αὐτήν τήν στιγμήν, ἀναφερόμενος πρός σᾶς, νά μή εἴπω τίποτε ἄλλο παρά μόνον τοῦτο: Ἀπ' αὐτήν τήν ἔπαλξιν τοῦ Ἔθνους, ἀπό τήν Ἀκρόπολιν τῶν Ἰωαννίνων, μέσω ὑμῶν, βροντοφωνῶ πρός ὅλους τούς Ἕλληνας: Παρά πᾶσαν διεθνῆ λαίλαπα, ἡ χώρα μας μέ τήν ψυχήν τῶν Ἑλλήνων ἀδελφωμένην, θά συνεχίση ἀδιατάρακτον τήν πορείαν της πρός τό μεγαλεῖον της. Δέν ἠμπορεῖ νά ὑπάρξουν δυσκολίες, δέν ἠμπορεῖ νά ὑπάρξουν ἐμπόδια. Ὁ Βελισαρίου καί ὁ Ἰατρίδης τό ἀναφωνοῦν ἀπό τοῦ τάφου. Ὅπως ἐκεῖνοι ἐπέτυχαν τόν ἀντικειμενικόν σκοπόν πού εἶχαν τάξει στήν ψυχήν τους, νά ἀπελευθερώσουν τήν Ἤπειρον ἀπό τόν κατακτητήν, ἔτσι πρέπει νά θεωρηθῆ καί γιά μᾶς σήμερα, ὅτι δέν ἠμπορεῖ νά ὑπάρξουν ἐμπόδια, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξουν ἐχθροί ἀκατάδεκτοι. Ἡ ψυχή μας, ἡ ψυχή τῶν Ἑλλήνων εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὥστε θά τά παρακάμψη, θά τά ὑπερβῆ καί θά φθάση εἰς τήν κορυφήν ἐκείνην, ἀπό τήν ὁποίαν ἡμεῖς ἀναφωνοῦντες πρός τά τέκνα μας ἠμποροῦμε νά τους εἴπαμεν: Σᾶς παραδίδομε τήν πατρίδα μας μεγάλην σέ προκοπή καί εὐτυχία. Συνεχίστατε τόν ἀγῶνα της καί μή βλέπετε πίσω· βλέπετε ἐμπρός καί νά ἐνθυμῆσθε πώς μόνον ἀδελφωμένοι, μόνον ὅλοι μαζί, μόνον ὅλοι μέ ἡνωμένην τήν ψυχήν σας, εἶναι δυνατόν νά μεγαλουργήσετε.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε πάρα πολύ γιά ὅ,τι προσεφέρατε πρός τήν πατρίδα μέ τήν δύναμιν πού μᾶς ἐνεδολιάσατε».

Ἐπιστρέφει τό ἀπόγευμα

Ἀμέσως κατόπιν ὁ κ. Πρωθυπουργός δέχθηκε ἐκπροσώπους τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καί τῶν παραγωγικῶν τάξεων. Στίς 7 μ.μ. δόθηκε δεξίωση πρός τιμή του καί ἐπίσημο γεῦμα στή Στρατιωτική Λέσχη. Ἤμερα τό πρωΐ ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος παρέστη σέ ἐπίσημη θοξολογία ποὺ ἐψάλη στή μητρόπολη τῆς πόλεως καί κατόπιν παρηκολούθησε παρέλαση, μέ τήν εὐπαιρία τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Περί τό μεσημέρι ὁ κ. Πρωθυπουργός ἀναχωρεῖ ἐπιστρέφοντας στήν Ἀθήνα.

15 ΚΙΛΑ ΧΑΣΙΣ ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΕ 1 ΧΡΟΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

πίσης Νυρεμβέργης, Γ. Λαμπράκης, 30 ἐτῶν, κάτοικος Δυτικῆς Γερμανίας, ἕνας Γερμανός μέ τό ἑλληνικό ὄνομα Μίχας, ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων καί μιά Γερμανίδα μέ τό ὄνομα "Ἐρρικα, ἐπίσης ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων. Στήν ἴδια ἀνακοίνωση προστίθεται, ὅτι τά μέσα μεταφορᾶς τοῦ λαθρεμπορεύματος κατασχέθηκαν καί ὅτι οἱ τρεῖς συλληφθέντες ἀπεστάλησαν στήν Εἰσαγγελία Πειραιῶς, ἐνῶ καταζητοῦνται οἱ ὑπόλοιποι δέκα.

Συνεργασία μέ Ἰντερπόλ

Σχετικά μέ τήν ὑπόθεση πληροφορηθήκαμε συμπληρωματικά καί τά ἑξῆς: Οἱ τρεῖς συλληφθέντες ἀπεστάλησαν χθές τό μεσημέρι στόν εἰσαγγελέα καί στή συνέχεια στόν ἀνακριτή, μετά δέ τό πέρας τῆς ἀπολογίας τους προφυλακίστηκαν. Ἀπό σήμερα ἡ Γενική Ἀσφάλεια Πειραιώς θά ἀρχίση ἐπαφές μέ τήν «Ἰντερπόλ» γιά νά ἐντοπισθοῦν οἱ καταζητούμενοι στήν Γερμανία καί στήν Ἀγγλία ὅπου διαμένουν, καί νά συλληφθοῦν.

150 κιλά

Τά κατασχεθέντα μέσα μεταφορᾶς τοῦ χασίς εἶναι ἡ ὑπό ἑλληνική σημαία θαλαμηγός «Λίνα» καί δύο ἐπιβατικά αὐτοκίνητα Ι.Χ. Μέ τή θαλαμηγό αὐτή μεταφέρτοκν τό χασίς στόν Πειραιά ἀπό τήν Βηρυτό καί ἀπό ἐκεῖ προωθεῖτο στά εὐρωπαϊκά κέντρα καταναλώσεως μέ τά δύο αὐτοκίνητα. Ἦταν τόσο ὀργανωμένη ἡ διακίνηση τοῦ χασίς, σύμφωνα μέ τίς ὑπάρχουσες πληροφορίες, ὥστε στήν Βηρυτό ὑπάρχει ἀνοικτός λογαριασμός τῶν δραστῶν γιά ποσό 10.000 δολλαρίων ἀπό τίς γενόμενες ἀγορές. Κατά τό χρόνο πού ἔδρασε ἡ διεθνής σπεῖρα ὑπολογίζεται, ἀπό τήν ἀστυνομία, ὅτι διακινήθηκε μέσω Πειραιώς στήν Εὐρώπη ποσότης 150 περίπου κιλῶν χασίς. Ἡ θαλαμηγός εἶναι ἰδιοκτησίας τοῦ καταζητουμένου Χρ. Καλαμάρη, ὁριζομένα δέ ἀπό τά καταζητούμενα λοιπά ἄτομα ἦσαν πλήρωμά της. Ἡ «Λίνα» βρίσκεται ἤδη στό Πασαλιμάνι, ὅπου καί φρουρεῖται.

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΜΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κηδεῖες

Τήν λατρευτήν μας σύζυγον καί θεῖαν

ΤΟΥΛΑ ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΠΑΛΟΥΡΔΟΥ

τό γένος Παπαθανασοπούλου

ἐκ Πύργου Ἠλείας

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καί ὥραν 4.30 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱερο